

ΛΕΞΕΙΣ Η ΘΑΛΑΤΤΑ

(Κεφάλαιον ΙΒ΄)

Ángel Luis Gallego Real

ὁ αἰγιαλός

κατήλθομεν δὲ πρὸς τὸν αἰγιαλόν

ἡ γαλήνη

ὅταν= ἐπεὶ, ἐπειδὴ

ὅταν ἢ γαλήνη, γελᾶ ἢ θάλαττα

σκυθρωπός
σκυθρωπόν

εὔρομεν δ' ἄνθρωπόν τινα καθίζοντα
ἐπὶ πέτρας, ὃς μάλα σκυθρωπὸς ἦν

τᾶν

χαῖρε, ὦ τᾶν

ἀποκρίνομαι

ὁ δ' ἀπεκρίνετο·

ἐπιθυμέω

ἐπιθυμῶ

+ Gen

ἡ θάλαττα **σύκων** ἐπιθυμεῖ

ὁ βούκολος

βουκολέω

ἐγὼ γὰρ ἦν βούκολος

ἀρέσκω

ἀλλὰ τὸ βουκολεῖν
οὐκ ἤρεσκέ μοι

πλουτέω

ἤθελον γὰρ
πλουτεῖν
ταχέως

ταχέως=εὐθύς

τὸ πλοῖον
ἢ ναῦς
νεώς

ἐπιβαίνω

ἐπιβαίνω δ' ἐπὶ πλοῖον

τὸ Βυζάντιον

καὶ πλέω ἐπὶ
Βυζαντίου...

ἔμπορος
ἔμπορον

...ἔμπορος δὴ ὢν

καταδύω

ναυαγέω

ἄνεμος μέντοι μέγας ἔπνει
καὶ κατέδυσε τὸ πλοῖον καὶ
ἐναυάγησα

δοκέω

δοκεῖ μοι = νομίζω

δοκεῖ μοι ἢ θάλαττα σύκων ἐπιθυμεῖν

σιγάω

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ ἄνθρωπος ἐσίγησε
καὶ οὐκ εἶπεν οὐδέν

ἔτοιμος
ἔτοίμη
ἔτοιμον

ὁ ὄρμος

ὁ λιμὴν = ὁ ὄρμος

εἶδομεν δὲ καὶ πλοῖον τι
ἔτοιμον ἐπὶ τῷ ὄρμῳ

ὁ ναύτης

ἐνήσαν δ' ἐν τῷ πλοίῳ ἑπτὰ ναῦται

μεταχειρίζω

ὧν οἱ μὲν δύο
μετεχείριζον τὰ
ὄπλα τοῦ πλοίου

ὁ κυβερνήτης

κυβερνάω
κυβερνῶ

ὁ θ' εἷς κυβερνήτης
ὧν ἔκυβέρνα

εἰσβαίνω

ἐκβαίνω

ιδόντες δὲ τὸ πλοῖον εἰσβαίνομεν

οὐριος
οὐρία
οὐριον

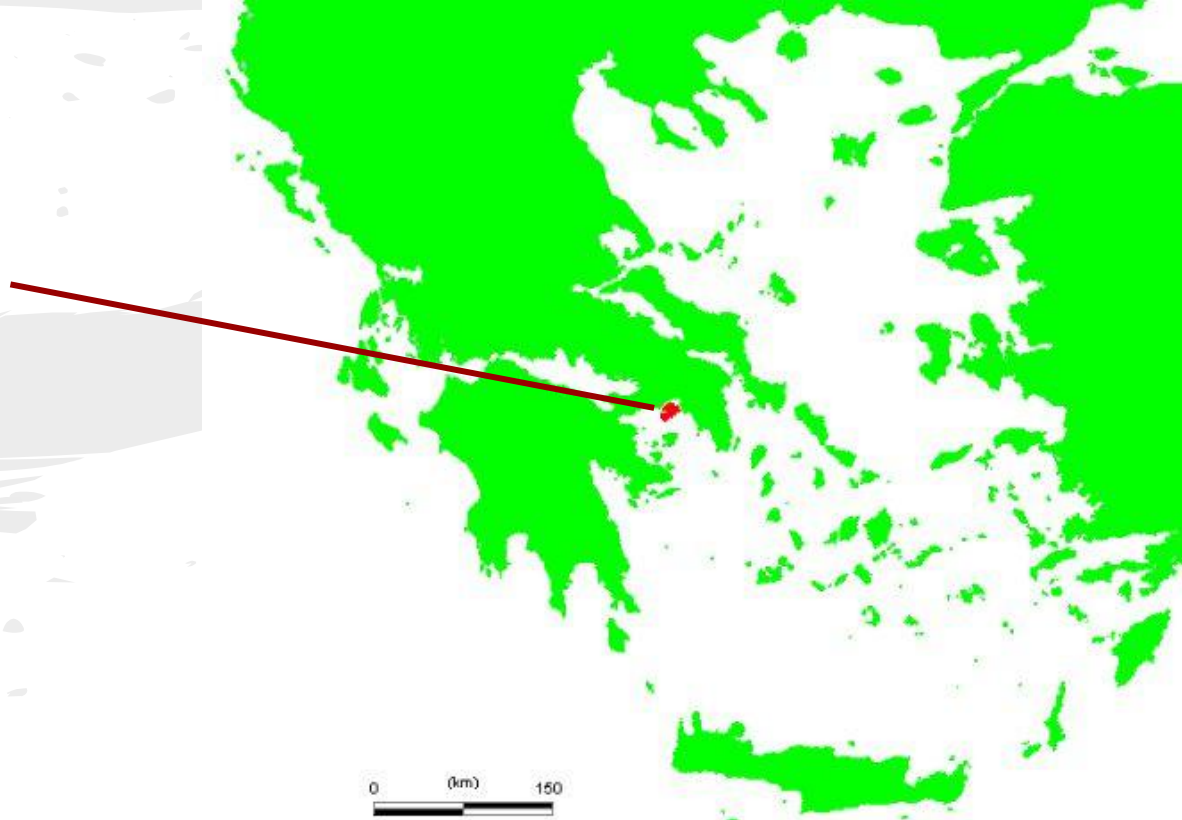

πρῶτον μὲν οὐριος ἦν ἄνεμος

κοπάζω

μετ' οὐ πολὺν χρόνον **ἐκόπασεν** ὁ ἄνεμος
καὶ γαληνὴ ἦν ἡ θάλαττα

ἡ Σαλαμίς Σαλαμῖνος

μετὰ δὲ ὀλίγον
ἤλθομεν εἰς Σαλαμῖνα

τὸ πῦρ
πυρός

καίω

πρῶτον μὲν πῦρ ἔκαυσε

ὁ πίναξ
πίνακος
κατατίθημι

μετὰ δὲ ταῦτα ἐγγὺς τοῦ
πυρὸς κατέβαλε μέγαν
πίνακα, ἐφ' οὗ κατέθηκε
τὸ νῶτον αἰγός

ὁ νῶτος

ἡ ῥάχιν
ῥαχέως

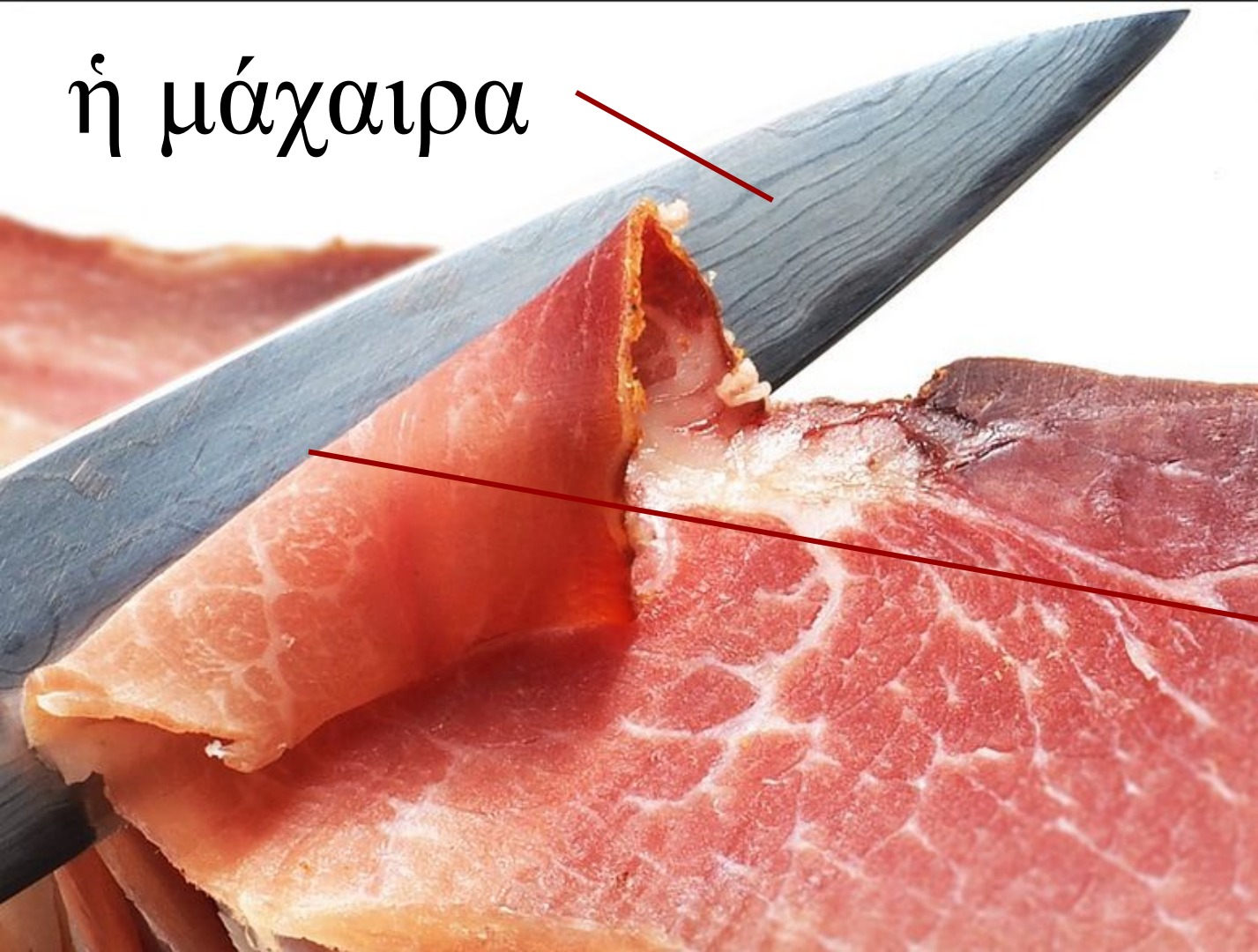

ὁ, ἡ αἶξ
αἰγός

ὁ σῦς
συός

ἡ μάχαιρα

τέμνω

τὸ κρέας
κρέως

πήγνυμι

ἔπειτα δὲ ὁ πατήρ ἔπηξε τὰ κρέα ὑπὲρ τῶν
ἀνθράκων καὶ ὤπτησεν

ὁ ἄνθραξ,
ἄνθρακος

πήγνυμι

πήγνυμι= τίθημι

ὀπτάω

ὑπὲρ
+Gen

ὁ ναύαρχος

τὸ κᾶνεον
κανοῦν

νέμω

ὁ δὲ ναύαρχος ἔφερε μάζας ἐν **κανῶ**,
ὁ δὲ πατὴρ **ἔνειμε** τὰ κρέα